

In de regen

Tim gaapt... hij rekt zich uit... en valt met een plof neer op de grond. Au! Hij was even vergeten dat hij in een boom in slaap was gevallen. Tims vader is boswachter. Hij heeft Tim geleerd hoe je in bomen moet klimmen. Dat kan Tim nu dus heel goed. Maar het is niet zo handig om in een boom in slaap te vallen. Misschien moet hij de volgende keer een nest maken, net zoals chimpansees doen. Dan val je niet uit de boom als je in slaap valt. Tim klopt de blaadjes van zijn lijf en staat op. De pijn is alweer weg. Tijd om naar huis te gaan.

De hele dag heeft de zon volop geschinen, maar nu is de lucht bedekt met donkere wolken. Het is heel warm en benauwd. Zou het gaan regenen?

Tim ruikt al regen, maar het is nog droog. Pas als hij een stukje gelopen heeft valt er een druppel op zijn neus. En nog een, op zijn hoofd. En nog een en nog een... Voor hij het weet plent de regen in dikke druppels op de straten. Alsof de wolken kletsnatte sponzen zijn waar al het water in één keer uit wordt geknepen. De druppels vallen eerst omlaag en stuiteren daarna weer een stukje de lucht in. Langs de stoepranden ontstaan er kleine riviertjes die in de putten uitkomen. En in de kuilen op de weg groeien plassen uit tot kleine zwembadjes.

'Yes! Plassen!' juicht Tim. Hij vindt het heerlijk om in het water te spelen. De bladeren en takjes die in de plassen drijven zijn net kleine bootjes. En als je je voet aan de zijkant in het water drukt, maak je golven die over de hele plas bewegen. Maar het leukste is rondspringen in de plassen en zo veel mogelijk

te plonzen. Tim springt dan ook als een dolle in de rondte. Al snel zijn z'n schoenen doorweekt van de regen.

Van plas tot plas rent hij naar huis. Kletsnat en met modder tot aan zijn wangen loopt Tim de gang in. Zijn vader ziet hem binnenkomen. Het water druipt in straaltjes van hem af.

'Ho, stop, niet verder!' roept Tims vader. 'Je lijkt wel een eenpersoons regenbui.'

'Het regent buiten, papa!' zegt Tim vrolijk.

'Ja, dat had ik inmiddels wel begrepen. Maar ik ben hier niet zo blij mee, Tim! Snap je dat?'

'Huh-hum,' knikt Tim.

'Je weet wat we hebben afgesproken, hè?' vraagt papa.

'Ja.'

'Zeg het dan eens. Wat hadden we afgesproken?'

'Als het regent...' begint Tim.

'Heel goed,' zegt papa. 'Als het regent...'

'Als het regent ga ik niet zomaar in de plassen

springen,' gaat Tim verder.

'Precies!' zegt papa. 'Als het regent dan ga je niet zomaar in de plassen springen. Wat ga je dan wél eerst doen?'

'Naar jou toe.'

'Juist!' zegt papa. 'Je komt naar mij toe. En wat vraag je dan aan mij?'

'Of jij ook mee wilt springen in de plassen.'

'Heel goed. Dat bedoel ik,' zegt papa. 'Heb je het al koud of wil je nog even met mij verder springen?'

'Ja, ik wil met jou in de plassen springen!' roept Tim vrolijk.

'Mooi!' zegt papa. 'Dan gaan we meteen.'

Terwijl het steeds harder gaat regenen, springen Tim en zijn vader in elke plas die ze maar kunnen vinden. Ze doen een wedstrijdje wie de grootste plonzen kan maken, maar dat is niet helemaal eerlijk. Papa heeft zulke grote voeten dat zijn schoenen bijna op vrachtschepen lijken. Hij hoeft niet eens zijn best te doen om het water op te laten spatten.

